

РЕШЕНИЕ

№ 5421

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2760** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. А. Ю., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.А, ет.2, офис 8, чрез адв. В. К. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221318007467-091-001/05.08.2019 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1849/01.11.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения за данък върху доходите на физическите лица за периодите 2013г., 2014г. и 2015г. в общ размер на 18 020,20 лв. и начислените лихви за забава в общ размер на 8 723, 90 лв.

В жалбата са въведени основания за невярност и необоснованост на констатациите на органите по приходите. Искането до съда, е за отмяна на РА. Претендира се присъждане на разносните по делото по списък.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП, чрез юр.Т., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221318007467-020-001/05.12.2018 г., връчена лично на 16.01.2019 г., изменена със Заповед № Р-22221318007467-020-002/09.04.2019 г., №Р-22221318007467-020-003/03.05.2019 г. и №Р-22221318007467-020-004/13.05.2019 г., издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на С. А. Ю. за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2015 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221318007467-092-001/26.06.2019 г., срещу който на основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-222221318007467-091-001/05.08.2019 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 13.08.2019 г. лично на ревизираното лице.

С РА са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер 18 020,00 лв. и лихви в размер на 8 723,90 лв., предмет на спор в настоящото производство.

Ревизионният акт е обжалван по реда на чл. 152 ДОПК пред Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място], който с Решение № 1849 от 01.11.2019г. го е потвърдил .

С жалба вх.№ 4604/10.02.2020г. С. А. Ю. е обжалвал цитираното решение пред АССГ.

В хода на делото са приети съдържащите се в преписката писмени доказателства. Допълнителни доказателства не са представени.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е жалбата е подадена от легитимирано лице, в предвидения от закона 14-дневен срок, след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършване на задължителната проверка по чл. 160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган, съгласно Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221318007467-020-01/05.12.2018г., издадена от В. А. В., началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., изм. със ЗВР № Р-22221318007467-020-002/09.04.2019г., ЗВР № Р-22221318007467-020-003/03.05.2019г. и ЗВР № Р-22221318007467-020-004/13.05.2019г., оправомощена със заповед № РД- 01- 803/ 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С.. РА е издаден от органа възложил ревизията и от ръководителя на ревизията – В. А. В., съгл. разпоредбите на чл. 119, ал.2 ДОПК, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци влечащи неговата нищожност.

Ревизията на С. А. Ю. се предхожда от проверка за установяване на факти и

обстоятелства /ПУФО/ за периодите от 01.01.2013 г. – 31.12.2016 г. и резултатите от нея са отразени в Протокол № П-22221317088697-073-001 от 20.10.2017 г. На база констатациите от тази проверка е възложена Проверка за съпоставка на доходи и имущество /ПСДИФЛ/, която приключва с Протокол № ПФ-22221317000477-073-001/23.11.2018 г. Доказателствата, събрани при втората проверка са приобщени към РА с Протокол № Р-22221318007467-ППД-001/21.05.2019 г.

На лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № ПФ-2222117000477-040-001/15.12.2017 г. В отговор са представени 5 договора за покупко-продажба на МПС, 61 пълномощни и молба-декларация, с която лицето заявява, че е извършвало услуги на свои съграждани срещу 50 - 150 лв., свързани с процесните автомобили. С цел доказване на това прилага пълномощните. Като лично негови автомобили посочва – МПС с марка „Волво“ и „Пасат“, като последният е спрян от движение.

Отправени са запитвания до всички търговски банки на територията на страната, като информацията за откритите банкови сметки и движението по тях е отразена на стр. 12 – 13 в РД. Наличните парични средства в банкови сметки към началото и края на всеки от ревизираните периоди са намерили отражение в изготвените от органите по приходите таблици за съпоставка между постъпленията и разходите на ревизираното лице за всяка от ревизираните години.

На основание чл. 47 от ДОПК е отправено искане до Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, относно регистрирани превозни средства на името на лицето. Получена е информация за регистрирани 85 МПС, данните за които /регистрационен номер, дата на придобиване, марка и т. н./ са отразени на стр. 7 – 12 в РД. Получени са и договори за покупко-продажби на МПС, подробно описани на стр. 19-20 от РД с дата, марка на закупеното МПС, регистрационен номер и стойност.

Извършени са справки в информационния масив /ИМ/ на НАП и е установено, че лицето не е получавало доходи от трудови или извънтрудови правоотношения, както и не е осигурявано през процесния период. Ревизираното лице е дало съгласие за разкриване на банкова тайна в Декларация с вх. №17-00-6#6 от 25.01.2018 г. Изпратени са писма до банките, в които притежава банкови сметки и са получени отговори, на базата на които са анализирани паричните потоци за процесния период. Видно от извлечението от банкова сметка от У. Б. АД С. А. Ю. е получавал помощи от ДСП С.. Видно от същите, е налице и постъпване на суми от физически лица и храняване на сметка лично, но повече информация за тях не е дадена.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на лицата, на които ревизираното лице е продало МПС през процесния период.

Извършена е служебна проверка в информационната система на НАП за реализирани покупки. Същите са отразени в таблици за всяка от ревизираните години на стр. 3-7 от РД.

Изискана и получена е информация за преминаванията на лицето през ГКПП, подробно описани на стр. 14-15 от РД. Обясненията за пътуванията са, че са били във връзка с покупка на автомобили от страни от ЕС и гостуване при родителите му. Не са били представени разходи във връзка с тези пътувания.

Изпратено е писмо до Столична община, с което е изискана информация за подавани декларации по чл. 54 по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Видно от

отговора, лицето е извършило плащания, подробно описани на стр. 15 в РД през процесния период.

Въз основа на събраните при проверките и ревизията данни, органите по приходите са извършили съпоставка между направените от лицето разходи и получените доходи, като за всяка от ревизираните години е изготвена таблица.

За целите на съпоставката, в колона 2 и колона 5 на всяка таблица са отразени налични парични средства в брой и по банкови сметки в началото и края на всеки период. В колона 3 – Постъпления на таблиците са отразени: необлагаеми доходи /ред 9/ и получени суми от трети лица /ред 12/.

В колона 4 – Разходи на таблиците са отразени: разходи за издръжка и живот /ред 14/, като сумата е взета от направените разходи от ПОС-терминали, комунални услуги по фактури от доставчици /ред 15/, като сумата е взета от наличните покупки на лицето по данни от информационните системи на НАП, разходи за придобиване и ремонт на превозни средства /ред 17/ съгласно наличните договори за покупко-продажба в информационната система на КАТ и други разходи /ред 28/ съгласно справка за платени местни данъци и такси.

В резултат на направените констатации ревизиращите са установили наличие на несъответствие между доходите и извършените разходи, както следва: за 2013 г. – 98 664,06 лв.; за 2014 г. – 66 725,01 лв.; за 2015 г. – 6 379,05 лв. За 2016 г. не е констатирано превишение на разходите над доходите.

Видно от доказателствата по преписката, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на С. А. Ю. са връчени ИПДПОЗЛ № Р-22221318007467-040-001/22.03.2019 г. и № Р-22221318007467-040-002/22.03.2019 г. С тях е изисквана информация и доказателства за източници на доходи, семейно положение, имуществено състояние, реализирани доходи, както и Декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. Лицето не е предоставило документи.

В резултат на извършения анализ на приобщените документи и събраните в хода на ревизията доказателства органите по приходите са установили наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК – декларираните доходи не съответстват на имущественото и финансово състояние на лицето.

В тази връзка е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221318007467-113-001/22.03.2019 г., връчено лично на лицето на същата дата, с което е уведомено, че данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за определяне на задълженията за периодите от 2013 г. до 2015 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. В указания в искането 14-дневен срок ревизираният субект не е взел становище и не е представил доказателства.

Органите по приходите са извършили съпоставка на получените от задълженото лице доходи с извършените разходи и придобитото имущество за ревизираните периоди. Въз основа на установените и признати от ревизиращите доходи и разходи на жалбоподателя за отделните данъчни периоди, е извършено хронологично проследяване на движението на паричните средства за всеки от периодите и е направена съпоставка на имущественото и финансовото състояние с извършените от лицето разходи. Доколкото жалбоподателят не е декларирал направени разходи за издръжка и живот, както и начална разполагаема сума в началото и в края на всяка година, в ревизионния доклад са включени документално доказаните разходи, за които са събрани доказателства от информационната система на НАП и КАТ и са описани началните и крайните салда по банковите сметки на лицето.

За 2013 г. е констатирано превишение на имуществото и направените разходи над доходите в размер на 98 664,06 лв. като основна причина за установеното превишение /недостиг/ органите по приходите са посочили, че това са разходи за придобиване на превозни средства.

За 2014 г. е констатирано превишение на разходите над доходите в размер на 66 725,01 лв. със същия произход.

За 2015 г. е констатирано превишение на разходите над доходите в размер на 6 379,05 лв. отново поради установени без произход средства за закупуване на превозни средства.

Заклучено е, че за трите процесни периода е налице обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, изразяващо се в несъответствие между получените доходи и финансовото състояние /придобито имущество и направени разходи/.

В резултат на това е формирана годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, върху която е начислен данък върху доходите общо в размер на 18 020,20 лв., ведно със съответните лихви общо в размер на 8 723,90 лв., предмет на спор в настоящото производство. По години са установени следните задължения: 2013 г. – 10 051,73 лв. главница и 5 373,53 лв. лихва, 2014 г. – 6 988,30 лв. главница и 3 025,78 лв. лихва, 2015 г. – 980,17 лв. главница и 324,59 лв. лихва.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима, като доказателствената тежест е изцяло за жалбоподателя. От това следва, че в производството по обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е било да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на ревизирия субект е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

При издаването на ревизионния акт, съдът намира, че органът по приходите е спазил и материално правните разпоредби на ЗДДФЛ.

Основният спорен въпрос между страните от една страна е, правилно ли ревизиращият орган е приел при проследяване движението на паричния поток, че разходите на задълженото лице превишават получените доходи /приходи/, т. е. налице ли е несъответствие между получените доходи и извършените разходи, във връзка с което е формиран и недостигът на парични средства към края на всяка една от ревизираните години, необходими за покриването на извършените разходи, явяват ли се същите облагаеми доходи на физическото лице с неустановен произход или „недоказани доходи“, както и законосъобразен ли е извода на ревизиращият орган, че сумата на превишението на разходите над приходите е облагаем доход, който следва да се включи в данъчната основа на общия годишен доход.

Предмет на жалбата е допълнително установеният данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите 2013 г., 2014г. и 2015г. като данъчната основа е определена по реда на чл. 122. ал. 2 от ДОПК.

За разлика от обикновеното ревизионно производство, където установеното с ревизионния акт задължение подлежи на общо основание на доказване, тук при

ревизията при особени случаи, законодателят изрично е предвидил, че при ревизиите по реда на чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в ревизионния акт, се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122 е подкрепено от събраните доказателства.

Правната регламентация на облагането на доходите на физически лица се съдържа в ЗДДФЛ в сила от 01.01.2007 година. В предметния обхват на закона, е облагането на доходите на физическите лица, включително от дейност като едноличен търговец. В чл.12 от ЗДДФЛ, е посочено, че обект на облагане са доходите на местни и чуждестранни лица /данъчно задължени по смисъла на чл.3 от закона/- това са местните и чуждестранните физически лица, които са носители на задължението за данъци по този закон и местните и чуждестранните лица, задължени да удържат и внасят данъци по този закон.

Според разпоредбата на чл.6 от ЗДДФЛ, местните физически лица са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Чл. 12 от същия закон предвижда облагаеми по този закон да са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон.

В хода на ревизионното производство е установено, че С. А. Ю. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Семейният статус на лицето е женен с две непълнолетни деца.

В хода на ревизията, с цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в ревизионния доклад, раздел II „Процесуални действия”, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

Към доказателствата, събрани в хода на ревизията, с Протокол № Р-22221318007467-ППД-001/21.05.2019г. са приобщени всички доказателства, събрани при извършена на С. А. Ю. проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с протокол № ПФ-222213170000477-073-001/23.11.2018г. и доклад към него. В хода на проверката са изискани всички документи, касаещи източници и размер на доходите, получени от ревизираното лице; годишни данъчни декларации, служебни бележки; притежавано движимо и недвижимо имущество и извършени сделки със същото; налични банкови сметки и парични средства в брой; произход на парични средства; получени и предоставени заеми; притежавани финансови активи и движими ценности; пътувания в чужбина; участия в управителни и надзорни органи на юридически лица; декларация във връзка с произхода на паричните средства; налични парични средства към 01.01.2013 г., както и всички документи, удостоверяващи декларираните обстоятелства. Запитванията и получените отговори подробно са описани в констативната част на РД.

Съгласно задължителните указания относно действията на органите по приходите в ревизионния процес /напр. Разяснение изх. № 24-00-1 от 08.01.2009 г. на НАП/, за да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяване на

задължения за данъци, следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Установяването на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК следва да е доказано с допустимите по ДОПК доказателства, като тежестта за това е на ревизиращите органи. От това следва, че преди да вземе решение за преминаване към особения ред за облагане ревизиращият екип следва да е събрал доказателства, въз основа на които да направи обоснован извод, че е налице някое от обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8. Съответно, за да приемат, че е налице обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, органите по приходите следва да са събрали доказателства, подкрепящи извода за наличие на укрити приходи.

Настоящата инстанция намира, че в случая е установено и доказано наличието на такива обстоятелства за провеждане на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. От една страна, органите по приходите са констатирани, че за спорните периоди задълженото лице е направило значителни разходи за придобиване на 65 МПС – общо за над 161 283 лв., а от друга не са ангажирани данни за техния произход.

По тази причина се явяват неоснователни възраженията на жалбоподателя за допуснати от ревизиращите съществени процесуални нарушения. При установяване наличието на което и да е от обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1-8 от ДОПК, ревизиращият екип е компетентен да вземе решение за преминаване на ревизионното производство по реда на чл. 122-124 от ДОПК. В процесния случай, въз основа на събраните при две проверки /за установяване на факти и обстоятелства и за съответствие на доходите и имуществото/ документи е констатирано явно и съществено несъответствие между получени от лицето доходи и имущественото и финансовото му състояние – обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК. Събраните при проверката, документирана с Протокол № ПФ-22221317000477-073-001/23.11.2018 г., доказателства са присъединени към доказателствения материал, събран в хода на настоящото ревизионно производство. С оглед изложеното, издателите на ревизионния акт правилно са преценили, че е налице обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК – декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, поради което са преминали към определяне на данъчната основа за облагане с данък върху доходите по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Следователно, неоснователно е възражението, че не е преминало към облагане по реда на чл. 122 ДОПК.

Настоящата инстанция намира, че ревизията е проведена законосъобразно по реда на чл. 122 от ДОПК, като, видно от описаното по-горе и от наличните документи, е спазена процедурата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК и на жалбоподателя е връчено уведомление, като е предоставен посочения в закона срок за взимане на становище и за представяне на доказателства. Становище не

е взето, въпреки че по искане на лицето срокът е бил продължен от органа по приходите, видно от Решение № Р-22221318007467-106-002/09.04.2019 г. Представени са допълнителни доказателства: извлечения от сметки, копие от молба за информация за трансакции през **W. U.**

При установено несъответствие между декларираните и/или получени доходи и имущественото и финансово състояние на ревизираното лице, е налице предпоставка за преминаване на ревизията по особения ред на чл. 122 от ДОПК, когато несъответствието е съществено по размер. Аргументи за това се намират в разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ДОПК, съгласно която в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато:

1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него;
2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по §1, т. 3, буква „а“ от допълнителните разпоредби на ДОПК явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

В случая констатираните от ревизиращите стойност на имуществото и направените разходи значително превишават размера на доходите на жалбоподателя. При извършване на ревизията са взети предвид относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. В изготвените съпоставки на реализирани доходи и извършени разходи по години са включени всички получени суми през годините, както и извършените от лицето разходи, за които са налице документи.

Неподкрепени от доказателствата по делото се явяват и обясненията на лицето, дадени в молба-декларация пред органите по приходи, че е закупувало процесните МПС за други лица, тъй като представените от жалбоподателя в хода на ревизията само пълномощни не биха могли да послужат в подкрепа на тези твърдения.

Освен това, следва да се отбележи още, че задълженото лице не е декларирано получаването на каквито и да е облагаеми доходи и разполагаеми парични средства, с които да извърши описаните по-горе сделки с МПС. Установено, че за ревизираните периоди по банковата му сметка са превеждани парични средства с неясно основание. Не е деклариран и получаването на заеми, дарения или друга финансова помощ. При това положение обоснован се явява крайният извод на ревизиращите за несъответствие на направените разходи и придобитото имущество с декларираните доходи и източници на финансиране.

Самият жалбоподател признава в молбата си, че през процесните периоди е извършвал срещу възнаграждение „услуги“, за които е взимал суми от 50 до 150 лв. , но тези твърдени от него получени възнаграждения, за размера на които няма писмени доказателства, не са надлежно декларирани като доход пред приходната администрация, което не се оспорва от страните.

Жалбоподателят не оспорва и факта, че е закупувал на свое име процесните МПС.

Следователно, в хода на ревизионното производство безспорно е установено наличието на данни за укрити приходи или доходи, тоест основание по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за извършване на ревизията по особения ред.

Настоящата инстанция намира, че при така очертаната фактическа обстановка обосновано може да се приеме, че става въпрос за сделки /покупката на над 60 моторни превозни средства, предоставянето им за ползване, както и на правото на разпореждане с тях на други лица, по-голямата част от които, чуждестранни граждани/, при които намерението на задълженото лице за сключването им е било да реализира доходи, каквито признания са направени и с декларацията пред ревизиращите органи.

Пропускът да се декларират тези доходи се явява проява на укриване по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК и обуславя прилагането на специалния ред на облагане.

Не са ангажирани доказателства, че придобиването на превозните средства, е извършвано с парични средства, предоставени му от физическите лица, които впоследствие е упълномощавало да управляват и да се разпореждат с процесните автомобили.

Следва да се има предвид, че при така изградените взаимоотношения за жалбоподателя остават всички задължения /например за заплащане на данък, глоби за извършени със съответното МПС нарушения на **Закона за движение по пътищата** /ЗДвП/ и т. н./, като същевременно всички права, включително правото на разпореждане с автомобилите се прехвърлят на пълномощниците.

При това положение не може да се кредитира благоприятното за него твърдение, неподкрепено с писмени доказателства, че за описаната по-горе „услуга“ е получавал възнаграждение в размер на 50-150 лв., което не звучи обосновано и не кореспондира с поетите от ревизирания субект задължения.

Съдът намира, че жалбоподателят не доказва вида и характера на твърдяната от него посредническа услуга.

Не може да се сподели защитната теза на жалбоподателя, че той действително извършва посредническа услуга по закупуване на моторни превозни средства, която може да бъде оценена на сума от порядъка на 50 - 150 лв. Доколкото жалбоподателят придобива и регистрира на свое име процесните МПС, не може да се приеме твърдението му за наличие на възмездна посредническа услуга, тъй като се налага извод, че той извършва „комплексната“ услуга на самия себе си. Отделно от това, ревизираният субект не ангажира никакви доказателства както за платено от доверителите възнаграждение, така и за получени от чуждестранните лица парични средства за закупуване на процесните МПС.

Формално погледнато с оглед събраните по преписката доказателства, може да се заключи, че предвид начина на оформяне на процесните сделки с тях може

да се цели прикриването на други правоотношения – например наем, покупко-продажба на МПС. Действително за част от спорните МПС е констатирано, че основно през 2016 г. и 2017 г. са напуснали територията на страната, но не става ясно какво е основанието за това – например дали не са продадени.

В тази връзка следва да се отбележи, че в издадените от жалбоподателя пълномощни са включени клаузи, които позволяват на чуждестранните лица да се разпореждат с автомобилите, включително да ги даряват или продават, тоест в голяма степен е налице прехвърляне на правото на разпореждане с материално имущество като собственик, въпреки че не е извършено прехвърляне на правото на собственост в предвидената от закона форма.

Във всички случаи обаче целта на задълженото лице е реализирането на доходи, които няма спор, че не са надлежно декларирани пред приходната администрация.

С оглед събраните в хода на ревизионното производство доказателства, се налага извод, че жалбоподателят не доказва по несъмнен начин благоприятните за него твърдения, че не е „реалният“ собственик на спорните автомобили.

Предвид изложеното правилен се явява крайният правен извод на ревизиращите за несъответствие между имущественото и финансово състояние на жалбоподателя и наличие на недеklarирани /укрити/ доходи, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна, а ревизионният акт да се потвърди като законосъобразен.

С оглед крайния изход на делото заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 1082 лв. (хиляда осемдесет и два лева.), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Воден от изложеното и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Ю., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.А, ет.2, офис 8, чрез адв. В. К. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221318007467-091-001/05.08.2019 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1849/ 01.11.2019г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения за данък върху доходите на физическите лица за периодите 2013г., 2014г. и 2015г. в общ размер на 18 020,20 лв. и начислените лихви за забава в общ размер на 8 723, 90 лв.

ОСЪЖДА С. А. Ю., ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и

данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП сумата в размер на 1 082 лв. (хиляда осемдесет и два лева) разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ